

كى مى خولقاندووه؟
وبۆچى؟ ھەموو شتىك
بەلگەيە لەسەر بوونى
خولقېنەر (پەروەردگار)

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

 Telephone: +966114454900

 ceo@rabwah.sa

 P.O.BOX: 29465

 RIYADH: 11557

 www.islamhouse.com

کئی خولقینہری ئاسمانہ کان وزہوی وئہوی تیاندایہ له خولقینراوه مهزنه کان که له ژماردن نایه ن؟

کئی ئەم ریکخسته وردهی دروستکردوو له ئاسمانه کان وزهوی؟

کئی مروڤی خولقاندووہ و بیستن و بینین و تیگه یشتنی پینه خشیووہ، و کئی وایلیکردووہ بتوانیت زانست به دهست بهینیت وههست بکات به هه قیقه ته کان له بووندا؟

چون لیكدانهوه ده كهیت بو ئەم خولقاندنه وورده له ئامیره کانی لاشهت و لاشه ی بوونده وه ره زیندووہ کان؟ کئی به دیهینان؟

ئەم گهردوو نه چون ریکخراوه و جیگیره به یی یاساکان ؛ که زور به وردی گهردوونیان ریکخستوو به درێژای هه زاره ها سال؟

کئی ئەم ریکخستنه ی داناوه ؛ که رکیف به م جیهانه وه ده که ن (ژیان و مردن، و زوربوونی زینده وه ره کان، وشه و ورژ، وهاتن و رویشتنی وه رزه کان، وهنتد)؟

ئایا ئەم گهردوو نه خوی خوی خولقاندووہ؟ یان له هیچه وه هاتووہ؟ یان به ریکهوت هاتوته بوون؟

بوچی مروڤ باوه ری به هه ندیک شت هه یه له کاتیکدا نایان بینیت؟ وه کو: (ههست کردن و نه قل و روڤ و سوژ و خو شه و یستی) ئایا به هوی ئەوه نییه که شوینه وار و کاریگه ری یان ده بینیت؟ ئیتر چون مروڤ نکۆلی ده کات له بوونی خولقینه ری ئەم گهردوو نه مهزنه ؛ له کاتیکدا شوینه واری خولقینراوه کانی و شوینه وار و کاریگه ری دروست کردن و ره حمه تی ده بینیت؟

هیچ که سیك قبول ناکات ئە گه ر بووتریت ئەم خانوو هه یه به بی ئەوهی که س دروستی کرد بیت! یان بووتریت هیچ ئەم خانوو هه یه ناوه ته بوون! ئیتر چون

هه نديك خه لك باوه پريان وايه كه ئەم گهردوونه مهزنه به بي خولقينه هاتوته
 بوون؟ چون مروفى ئاقل قبول دهكات ئە گهر پي بووتريت ئەم ووردى وړيكه له
 گهردووندا به ريكهوت هاتوه؟
 خواى گهوره دهفه رمويت:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
 يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ [الطور: 35-36]

(أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ، أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
 يُوقِنُونَ). ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ * أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ واته: ﴿ئايا ئەوان (بي خالقك) له خويانهوه دروست بوون يان
 خويان (خالق-خولقينه) ودروستكهرى خويانن؟ * ئەى ئايا ئەوان
 ئاسمانهكان وزهويان دروست كردوه (نهخير وا نيه) بهلكو دلنيا نين
 وگومانيان ههيه﴾. [52 : 32].

خوای بهرز ویاك

یهك پهروهردگار و خولقینهر ههیه، زور ناوی جوان و وسیفهتی مهزنی ههیه که نامازهن بو که مال و شکواری ئه و زاته میهره بانه، له ناوه کانی خوای گه وره: (الخالق -خولقینهر-، والرحیم -میهره بان-، والرازق -رؤزیده ر-، والکریم -به خشنده-)، و(الله) به ناوبانگترین ناوی خوای گه وره یه -سبحانه و تعالی-، ماناکه ی: به ته نها شایسته ی په رسته نه که هیچ هاوبه شیکی نییه.

خوای گه وره له قورنانی پیرۆزدا ده فهرمویت ([1]):

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَكُفُوًا

أَحَدٌ ۝﴾ [الإخلاص: 1-4]

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * (ئه ی پیغه مبهر ﷺ) بلی: هه ر ئه و (الله) یه خوای تاک و ته نها (1) * اللَّهُ الصَّمَدُ اللَّهُ الصَّمَدُ * ئه و خوایه ی بی نیاز و جیی نیاز و ئومیدی (باوهر دارانه) (2) * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * که سی لی نه بووه و له کهس نه بووه (3) * وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ * وه هه رگیز هیچ کهس هاوشیوه و هاوتای ئه و نییه (4)﴾ [112: 1-4].

وخوای گه وره ده فهرمویت:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

وَمَا خَلَقَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿255﴾ [البقرة: 255]

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ واته: ﴿خوا
زاتیکه جگه له نهو هیچ یه کیکی تر پهرستراوی ههق نیه -جگه له نهو هیچ
یه کیکی تر شایسته ی پهرستن نیه- و نهو هه میشه زیندوو و راگرو
سه پهرشتیاری (هه موو دروست کراوه کانیته ی)، نه وه نهوز ده یگریت و نه
خهو (چونکه راگرو سه پهرشتیاری بوونه موره)، هه رچی له ناسمانه کان و
هه رچی له زهویدا هه یه هه ر نهوزاته خاونیته ی، کی یه نهوی (ده توانییت)
تکا بکات له لای نهو، به بی مؤله تی خوی، ده سزانییت چی له نیستاو داهاتوو
و رابووردودا روویداوهو رووده دات، هیچ کام له دروستکراوانی زانست و
زانیاری تهواویان نیه دهر باره ی زانیاری و زانسته کانی نهو، مه گهر بهوه ی
که خوی بهیویت فیریان بکات (نهم پیئشکهوتن و زانسته ی سه رده م به شیکی
که من له بهخششه کانی خوا)، فه رمانر هوی و دهسه لات و زانیی نهوزاته
هه موو ناسمانه کان و زهوی گرتوته وه و پاریزگاریان به لای خواوه هیچ گران
نیه و ماندووی ناکات و هه ر نهو خوی بهرزو بلند و گه وره یه﴾ [2 : 255].

سیفہ تہ کانی پەروردگار - سبحانہ و تعالیٰ -

پەروردگار زهوی خولقاندووہ و ملکہ چی کردووہ، و وایلئیکردووہ گونجاو بیت بؤ ژیبانی خولقینراوہ کانی له سہری، وئہ و زاتہ خولقاندووہ تی ئاسمانہ کان وئہ وہی تئیدایہ له دروستکراوہ مہزنہ کان، و خور و مانگ وشہ و ورؤژی بہم وردیہ ریئکستووہ کہ ہہمووی ئاماژن بؤ مہزنی ئہ و زاتہ میہرہ بانہ.

پەروردگار ہہوای بؤ ئیمہ رامکردووہ ؛ کہ ژیانمان بہ بی ہہوا بہردہوام نابیت، و بارانمان بؤ دادہ بہ زینیت و دہریا و پرووبارہ کانی بؤمان رامکردووہ، و خوراکمان پیدہ بہ خشیت ہہر له و کاتہ وہی کورپہ له بووین له نیو سکی دایکمان بہ بی ئہ وہی ہیچ ہیژ و توانایہ کمان ہہ بیت، و وایکردووہ کہ خوین بہ نیو دہمارہ کانمان ہاتوچؤ بکات و دلمان لیبدات بہ بہردہوامی له و رؤژوہی له دایک بووین ہہ تاوہ کو دہمرین.

خوای گہ ورہ دہ فہرمویت:

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [النحل: 78]

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ و اتہ:
 ﴿خوا ئہ و خوایہ یہ کہ ئیوہی له سکی دایکتان دہرہیناوہ کہ ہیچتان نہدہزانی وہ (خوا) گوی و چاو و دلی پیداون بؤ ئہوہی سوپاسی (خوا) بکہن﴾ [16: 78]

پەروەردگارى پەرستراو دەبىت خاوەنى كەملىرىن سېفەتە كان بىت

خولقېنەرمان ئەقلى پېبەخشيويون كە دان دەنىت ودرک دەكات بە مەزنى
پەروەردگارى، وفیترەتى لە ئىمە پرواندووہ كە ئامازەيە بو كالمى ئەو زاتە وناكرىت
هېچ سېفەتېكى كەموكورتي تىدا بىت.

پەرستىن دەبىت تەنھا بو اللہ بىت ؛ تەنھا ئەو كالمە بوئە تەنھا ئەو شايستەى
پەرستىنە، پەرستىن ھەر كەس وشتيكى تر جگە لە ئەو زاتە ؛ پوچەلە وكەموكورتي
تىدايە ولەوہيە تووشى مردن ونەمان بىت.

پەرستراوى ھەق كە شايستەى پەرستىنە نابىت مروؤف وبت ودار وناژەل بىت!

گونجاو نىيە بو مروؤفى ئاقل كە جگە لە خودايەكى كالم هېچ يەكېكى تر
بپەرستىت، ئىتر چۆن خولقېنراويك دەپەرستىت كە لە خوار پلەى پەروەردگارى
مەزنىە و لەوہيە نەگات بە پلەى مروؤفیش!

ناكرىت پەروەردگار كۆرپەلە بىت لە سكى ئافرەتېكدا، و لەدايك بىت ھەرەكو
چۆن مندال تر لەدايك دەبىت!

پەروەردگار خولقېنراوہكانى خولقاندووہ، وھەموو خولقېنراوہكان لەناو چنگى
ئەودان ولە ژىر دەسەلاتى ئەودان وملكەچن بوئى؛ بوئە هېچ مروؤفنىك ناتوانىت
زىانى پېبگەيەنىت، وھېچ يەكېك ناتوانىت لەخاچى بدات وسزای بدات وسوكايەتى
پېبكات!

ناكرىت پەروەردگار بمرىت!

پەروەردگار هېچ شتيكى لەبىر ناچىت وناخەويت وخواردن ناخوات، ئەو زاتە
مەزنىە ناكرىت ھاوسەر ومندالى ھەبىت ؛ خولقېنەر خاوەن سېفەتەكانى مەزنىتە

بویه ناکریت وهسف بکریت بهوهی پیویستی به شتیکه یان کهموکورتی ههیه، وهه موو ئه وه دهقانهی پیچهوانه‌ی مه‌زنیتی په‌روه‌ردگار پیشانده‌دهن ؛ که ده‌درینه پال پیغه‌مبه‌ران له کتیبه‌کانی پیشوو، هه‌موویان ده‌ق گوراو وده‌ستاریکراون وبه‌شیک نین له وه‌حی راست که موسا وعیسا وپیغه‌مبه‌رانی تر پیی هاتوون -علیهم الصلاة والسلام-

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ ۖ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۗ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا ۖ وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۗ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾﴾ [الحج: 73-74]

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ ۖ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۗ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا ۖ وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۗ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿73﴾﴾ ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ ۖ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۗ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا ۖ وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۗ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ * ئەى خه‌لکینه: نموونه‌یه‌ک هینراوه‌ته‌وه چاک گوئی بو بگرن؛ به‌راستی ئەوانه‌ی که هاناو هاواریان لیده‌که‌ن له‌جیاتی خوا، هه‌رگیز ناتوانن تاکه می‌شیک دروست بکه‌ن، هه‌رچه‌نده بو ئەو کاره کو‌بینه‌وه و (یارمه‌تی یه‌کتیش بده‌ن) و ئە‌گه‌ر می‌شه‌که شتیکیان لی بفریئیت، ناتوانن لی بسینه‌وه، داواکارو داواییکراو هه‌ردووکیان لاواز و بی‌ده‌سه‌لاتن. (73) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ * ئەوانه (وه‌کو پیویست) قه‌دری خویان به‌چاکى نه‌زانی، ریزی په‌روه‌ردگاریان به‌ته‌واوی نه‌گرت، له‌کاتی‌کدا به‌راستی خوا زور به‌هیزو به‌توانا و بالاده‌سته (74) ﴿[22: 73, 74].

ئایا مه عقوله په روهدگار وازمان لیبهینیت بهی ئهوهی وهی ئاسمانیمان بو بنیریت؟

ئایا مه عقوله خوی گه وره هه موو ئه م خوئقینراوانه دروست بکات بهی
مه بهست، ئایا بی هوده وتهنها بو گه مه دروستیانی کردووه له کاتیکدا ئه و زاته دانا
وزانایه؟

ئایا مه عقوله ئه و زاته که ئیمه ی به م وردی وریکیه دروستکردووه، وئاسمانه کان
وزهوی بومان رامکردووه؛ بهی مه بهست ئیمه بخوئقینیت، یان به جیمان بهیلت
بهی وه لامدانه وهی گرنگترین پرسپاره کان که به رده وام له هزرماندایه، وه کو: بوچی
ئیمه لیره ی؟ وچی هه یه له پاش مردن؟ ومه بهست چیه له خوئقاندنمان؟

خوی گه وره پیغه مبه رانی نارد بوئنه وهی مه بهستی بوونمان بزانی، و تیبگه ی چ
لیمان ده ویت!

خوی گه وره پیغه مبه رانی نارد بوئنه وهی پیمان رابگه یه نن که ته نها الله
شایسته ی په رسته نه، و بوئنه وهی بزانی چون بیه رستین، و بوئنه وهی فرمان ونه ی
لی کراوه کان به ئیمه رابگه یه نن، و په وشت و به ها چاکه کان فیری ئیمه بکه ن؛ ئه گه ر
ده ستیان پیوه بگرین ژیانیکی خوئشان ده بیته که پر ده بیته له خیر و به ره که ت.

خوی گه وره زور پیغه مبه ری ناردووه وه کو (نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا)، الله
نیشانه وموعجیزه ی زوری پیمان به خشی که به لگه ن له سه ر راستگوییان، و به لگه ن
له سه ر ئه وهی ئه و پیغه مبه رانه له لایه ن په روهدگاروه نیردراون.

کوئا پیغه مبه ر موحه مه ده -صلی الله علیه وسلم- و خوی گه وره قورئانی پیروزی
بو دابه زاند.

پیغه مبه ران زور به پرونی به ئیمه یان رابگه یاندووه که ئه م ژیانه شوینی
تاقیکردنه وهیه، و ژیانی راسته قینه له پاش مردن دیت.

ئیمانداران که الله یان په‌رستووه به‌ته‌نھا وھاوبه‌شیان بوی بریار نه‌داوه، وټاوه‌ریان به هه‌موو پیغهمبه‌ران هیټاوه ؛ شوټنی هه‌تا‌هه‌تایان به‌هه‌شته، وکافره‌کان که په‌رستراوی تریان په‌رستووه له‌گه‌ل الله یان بیټاوه‌ر بوون به یه‌کیک له پیغهمبه‌رانی خودا ؛ شوټنی هه‌تا‌هه‌تایان دۆزه‌خه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموټیت:

﴿يٰۤاَيُّهَا اٰدَمُ اِمَّا يٰۤاَتَيْتَکُمْ رُسُلٌ مِّنْکُمْ یَقْضُوْنَ عَلَیْکُمْ اٰیٰتِیْ فَمَنْ اٰتٰقَیْ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِیْنَ کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِکَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۶﴾﴾ [الأعراف: 35-36]

یاینی آدَمَ اِمَّا یَاتِیْتِکُمْ رُسُلٌ مِّنْکُمْ یَقْضُوْنَ عَلَیْکُمْ آیٰتِی فَمَنْ اٰتٰقَیْ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ (35) ﴿ یَاتِیْنِیْ اَدَمَ اِمَّا یَاتِیْتِکُمْ رُسُلٌ مِّنْکُمْ یَقْضُوْنَ عَلَیْکُمْ آیٰتِی فَمَنْ اٰتٰقَیْ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ * ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌گه‌ر بوټان هات پیغهمبه‌رانیک له خوټان ئایه‌ته‌کانی منیان بوټی خوټندنه‌جا هه‌ر که‌س خوټی پاراست (له‌نا‌فه‌رمانی خوا) وکرده‌وه‌ی چاکی کرد ئه‌وه مه‌ترسیان له‌سه‌ر نیه‌وخه‌م و خه‌فه‌تیش ناخوټن (35) وَالَّذِیْنَ کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِکَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ (36) وَالَّذِیْنَ کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِکَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ * وه‌ئوه‌وانه‌ش که بیټاوه‌ر بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ و خوټیان به‌زل ده‌زانی له‌به‌رانبه‌ر ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ئه‌وانه‌هاوه‌لانی ئاگرن ئه‌وانه به‌هه‌میشه‌بی تیایدا ده‌می‌ننه‌وه (36) ﴿ [7 : 35,36].

وټه‌روه‌ردگار -سبحانه‌وتعالی- ده‌فه‌رموټیت:

﴿اَفْحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاکُمْ عَبَثًا وَاَنَّکُمْ اِلٰیْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۱۵﴾﴾ [المؤمنون: 115]

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ واته: ﴿ ئایا ئیوه گومانتان و ابووه که بیگومان ئیوه مان به بی هوده دروستکردووه وه (وا گومانتان ده برد) بیگومان ئیوه ناگه پینه وه بۆلای ئیمه؟ ﴾ [23: 115].

قورئانی پیروژ

قورئانی پیروژ قسه ی خودایه که دایبه زاندووه بۆ سه ر کۆتا پیغه مبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-، گه وره ترین موعجیزه یه که به لگه یه له سه ر راستگۆی پیغه مبه رایه تی موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- ؛ حوکمه کانی هه ق و داد په ره وه ی تیدایه وه وه واله کانی هه مووی راستن، خوای گه وره به ره نگاری به درۆخه ره وانی قورئان بووه وه به وه ی سوره تیک وه کو قورئان به یین ؛ نه یان توانی به هۆی جوانی شیوازه که ی وناوازه یی ده سته واژه کانی، وزۆر به لگه ی ئه قلی وراستی زانستی تیدایه که به لگه ن له سه ر ئه وه ی مه حاله ئه م کتیبه مرۆف داینا بی ت به لکو قسه ی په ره وردگاری مرۆفه -سبحانه و تعالی-.

بۆچی چهنده ها پیغه مبه ر هه یه؟

خوای گه وره هه ر له سه ره تای بلامو بوونه وه ی مرۆف له سه ر زه وی ؛ چهنده ها پیغه مبه ری بۆیان ناردووه بۆئه وه ی بانگه وازی خه لکی بکه ن بۆلای په ره وردگاریان، و فهرمان ونه هی لیکراوه کانیان پیبگه یه نن، و بانگه وازی هه موویان بریتی بوو له: په رستی الله به ته نها -عز و جل-، هه ر ئومه تیک ده سته کرد بی ت به وازه ی تان یان شیواندنی ئه وه ی پیغه مبه ره که ی پی هاتووه له فه رمانکردن به ته وحید -یه ک خوا په رستی- ؛ ئه وا خوای گه وره پیغه مبه ریکی تری بۆیان ناردووه بۆئه وه ی رینه به که یان بۆ راست بکاته وه، و خه لکی بگه پینه تته وه بۆ سه ر فیره تی پاک به ته نها په رستی الله وگۆپرایه لی کردنی، هه تا وه کو خوای گه وره کۆتایی به ناردنی پیغه مبه ران هینا به ناردنی موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-، که شه رعه تیک گشتگیری بۆ مرۆفایه تی

هینا که ههتا ههتا به ده مینیت هه تاوه کو روژی قیامت، ته و اوکار وه لوه شینه ره وهی شهر یه ته کانی پیشووه، پهروه ردگار - عز و جل - زامنی مانه وه و بهرده وای بو ئه م شهر یه ته کرد هه تاوه کو روژی قیامت.

بو یه ئیمه ی مسولمان - به و شیوه ی الله فرمانی پیکردوه - باوه ریمان به هه موو پیغه مبه ران و کتبه کانی پیشووه هه یه.

خوای گه و ره ده فه رمویت:

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِۗ وَالْمُوْمِنُوْنَ كُلُّۢ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهٖۙ وَكُتُبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍۭ مِّنْ رُّسُلِهٖۙ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ﴾ [البقرة: 285]

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِۗ وَالْمُوْمِنُوْنَ كُلُّۢ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهٖۙ وَكُتُبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍۭ مِّنْ رُّسُلِهٖۙ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ﴾ ﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِۗ وَالْمُوْمِنُوْنَ كُلُّۢ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهٖۙ وَكُتُبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍۭ مِّنْ رُّسُلِهٖۙ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ﴾ واته: ﴿پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - بروای هینا به و په یامه ی که بو ی نیردراوه له پهروه ردگاریه وه له گه ل برواداراندا هه موو بروایان هینا وه به خوا وه فریشته کانی وه کتبه کانی (په یامه کانی) وه پیغه مبه رانی جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ یه کییک له په یامه ران (برواداران) ووتیان: (پیغه مبه ر ئاینی خوای پیگه یان دین ئیمه ش) بیستمان فه رمان به رداریمان کرد داوای لیخوشبوونت لیده که ین ئه ی پهروه ردگارمان وه ره بو لای تو یه گه رانه وه مان﴾ [2: 285]. [2: 285].

مرؤف نايته ئيماندار هه تاوه كو باوهر دههينيت به هه موو پيغه مبهران

ئه وهى پيغه مبهرانى ناردووه ؛ الله يه، وهه ركه سيك بيباوهر بيت به يه كيك له پيغه مبهران ئهوا بيباوهر بووه به هه موويان، هيچ تاوانيك گه وره تر نيه له وهى مرؤف وهى خودا رهت بكتاوه، بويه بو چوونه به ههشت دهبيت مرؤف باوهرى به هه موو پيغه مبهران هه بيت.

واجبه له سهه هه موو مرؤفيك باوهر بههينيت به هه موو پيغه مبهرانى خودا، ئه ميهش نايه ته دى هه تاوه كو باوهر دههينيت به كوئا پيغه مبهه موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- ودهبيت به يه كيك له شوتينكه وتووانى.

خوای گه وره له قورئانى پيروزدا باسى ئه وه مان بو دهكات هه ركه سيك باوهر نههينيت به يه كيك له پيغه مبهرانى خودا ؛ ئهوا بيباوهر وكافره به وهى خودا،
ئهم ئايه ته بخويته وه:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۗ﴾

[النساء: 150-151]

«إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا * به راستى ئه وانهى بى

باوهرن به خواو پیغهمبهره کانی وه دهیانه ویت جیاوازی بخهنه نیوان خوا و
 پیغهمبهره کانی وه دهئین باوهر به هندیک (له پیغهمبهران) دهینین وه باوهر
 ناهینن به هندیکی تریان و دهیانه ویت له و نیوانه دا ریگه یه ک بدنه بهر
 (150) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٤﴾. أُولَئِكَ هُمُ
 الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا * ئا ئه وانه به راستی بی باوهری
 ته واون وه ئاماده مان کردوو به بی باوهران سزایه کی رسواکه ر (151) [[4]:
 .[150,151].

ئایا ئیسلام چییە؟

ئىسلام بریتیه له تهسلیم وملكه چبوون بۆ خوای گهوره به پیتی بنه ماکانی ته وحید -یهك خوا په رستی-، وگوێزایه ئی و فه زمانه بردار بوون بۆ شه ریه ته که ی به رازی بوون و قبولکردنه وه.

خوای گهوره پیغه مبه رانی ناردووه بۆ گه یاندنی مه زنتین په یام ؛ ئه ویش بریتیه له : بانگه وازی کردن بۆ په رستی الله به ته نها به بی بریاردانی هاوبه ش له په رستنیدا.

ئىسلام ئاینی هه موو پیغه مبه رانه، یهك بانگه وازیان هه یه به لام شه ریه ته کانیاں جیاوازه، وئه مرۆ ته نها مسوئلمانان شوینکه وتووی ئاینی راستن که پیغه مبه ران پیتی هاوون، ته نها په یامی ئىسلام هه ق وراسته له م سه رده مه دا، ئه و په روه رده گاره ی که ئیبراهیم وموسا وعیسای ناردووه ؛ هه ر ئه ویش کۆتا پیغه مبه ری ناردووه که موحه مه ده -صلی الله علیه وسلم-، شه ریه تی ئىسلام هه ئوه شینه ره وه ی شه ریه ته کانی پیشووه وچیتر نابیت کاریان پیبکریت.

ئه مرۆ هه موو ئاینه کانی سه ر زه وی -جگه له ئاینی ئىسلام- له دروستکراوی مروفن، یان ئاینی الله بوون پاشان گوێردان وده ستکاریکران ؛ بۆیه بوون به تیکه له یهك له خورافیات وئه فسانه وکووششی مروقه کان. له به رامبه ردا ؛ بیروباوه ری مسوئلمانان بیروباوه ریکی روون ونه گوێره، بروانه قورئانی پیروزی یهك کتیبه له هه موو ولاته کانی مسوئلمانان.

خوای گهوره له قورئانی پیروژدا ده فه رمویت:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ عَلٰى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعٖلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اوتٖ موسىٰ وَعِيسٰى وَالْتَبٖيُّونَ مِنْ رَبِّهٖمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ

مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
 الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ [آل عمران: 84-85]

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ ﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ * (ئەى پيغەمبەر ﷺ) بلى: ئيمە بىر پىرمان ھىناوھ بە خىواى گەورە وھ بەوھى نىرراوھتە خواروھ بۆمان وھ بەوھى كە نىرراوھتە خواروھ بۆ ئىبراھىم وئىسماعىل وئىسحاق وىھەقوب و كورانى يەھقوب وھ بەوھى كە دراوھ بە موسا و عىسا وھ پيغەمبەرەكانى تر لە پەروردگاربانەوھ جىاوازى ناكەين لە نىوان ھىچ كامىك لەم پيغەمبەرەنە وھ ئيمە بۆ خىواى گەورە گەردن كە چىن (84) وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (85). وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ * وھەركەسىك ئاينىكى تر پەپرەو بكات جگە لە ئىسلام ھەرگىز لىي قبول ناكريت لە قىامەتیشدا لە دۆراوھەكان دەبىت (85) ﴿[3: 84,85].

باوهرى مسولمانان چىيە سەبارەت بە عىسا -عليه السلام-؟

ئايا دەزانىت واجبە مسولمان باوهرى بە پيغەمبەر عىسا ھەبىت و خۆشى بویت و پىزى لىبگريت و باوهر بە پەيامە كەى بەيئيت ؛ كە برىتتە لە بانگەوازى بۆ پەرستى تەنھا اللہ بە بى برىاردانى ھاوبەش لە پەرستنىدا ! و مسولمانان باوهرىيان و ايه عىسا و موحمەد -صلى الله عليهما وسلم- پيغەمبەر بوون، و نىردراون بۆئەوھى رىنمونىكار و ھىدايەتدەرى خەلكى بن بۆ رىبازى اللہ و رىبازى بەھەشت.

باوه‌رمان وایه که عیسا -علیه السلام- یه کیک بوو له مه‌زنترین پیغهمبه‌رانی خودا که په‌روه‌ردگار ناردونی، و باوه‌رمان وایه به موعجزه‌ئاسا له‌دایکبوه، الله له قورئانی پیروزدا باسی ئه‌وهی بو کردووین که عیسی‌ای به بی باوک خوئلقاندووه ؛ هه‌روه‌کو چوئن ئاده‌می خوئلقاند به بی ئه‌وهی دایک و باوکی هه‌بیت و په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌موو شتیک تواناداره.

باوه‌رمان وایه عیسا خودا نییه، و کوری خودا نییه، وله خاچ نه‌دراوه به‌لکو ئه‌و ئیستا زیندووه، خوی گه‌وره بو لای خوئی به‌رزی کرده‌وه بوئه‌وهی له کوئایی دونیادا دابه‌زیت وه‌کو فه‌رمانه‌روایه‌کی دادپه‌روه‌ر، و له‌گه‌ل مسوئلمانان ده‌بیت چونکه ته‌نها مسوئلمانان باوه‌ریان به ته‌وحید -یه‌ک خوا په‌رستی- هه‌یه که عیسا وه‌موو پیغهمبه‌ران به‌م په‌یامه‌ ره‌وانه‌ کراون.

خوی گه‌وره له قورئانی پیروزدا باسی ئه‌وهی بو کردووین که نه‌سپرانیه‌کان په‌یامی عیسیان شیواند وگورین، و خه‌لکانیکی گومرا ولاده‌ر ده‌ستکاری ئینجیلیان کرد وگورانکاریان تیدا کرد وه‌ه‌ندیک ده‌قیان بو زیاد کرد که عیسا نه‌یفه‌رمووه، و به‌لگه‌یش له‌سه‌ر ئه‌م بابه‌ته ؛ بوونی چه‌نده‌ها جوئی جیاوازه له ئینجیل که پرن له‌ دزیه‌کی له‌ ده‌قه‌کانیادا.

به‌پیی وه‌حی الله ؛ عیسا په‌روه‌ردگاری ده‌په‌رست و داوای له هیچ یه‌کیک نه‌کردووه که ئه‌و به‌په‌رستیت به‌لکو فه‌رمانی به‌ قه‌ومه‌که‌ی ده‌کرد که ته‌نها په‌روه‌ردگاریان به‌رستن، به‌لام شه‌یتان گوره‌کانی گومرا کرد و وایلیکردن که عیسا به‌رستن، په‌روه‌ردگار له قورئاندا پیمانی راگه‌یاندووه که له قیامه‌تدا لیخوئشبوون نییه بو که سیک جگه له الله ی په‌رستبیت له‌گه‌ل الله و له‌سه‌ر ئه‌مه‌ مردبیت به‌بی ته‌وبه‌کردن، و عیسا له روژی قیامه‌تدا حاشا ده‌کات له‌وانه‌ی ئه‌ویان په‌رستووه، و پیمان ده‌فه‌رمویت من فه‌رمانم پیکردن به‌ته‌نها خوئلقینه‌رتان به‌رستن و داوام لینه‌کردن من به‌رستن. له‌و به‌لگانه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م بابه‌ته خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَأْهَلُ الْكِتَابِ لَا تَعْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلٌ ﴿١٧١﴾﴾

[النساء: 171]

﴿يَأْهَلُ الْكِتَابِ لَا تَعْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ ﴿يَأْهَلُ الْكِتَابِ لَا تَعْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ واته: ﴿ئەى خاوەن پەراوە ئاسمانیەکان زیاده رەوی مەكەن لەئاینەكەتاندا وە شتێك مەئین لە بارەى خواوە بێجگە لەراستی بێگومان مەسیح عیساى كورێ مەریەم تەنھا پێغەمبەرى خوایه (دروستی كردوه به) ووتەى خۆى (ببه) به، گیانیكە لەلایەن خواوە بەخشاوه كەواتە بروا بهئین بەخواو پێغەمبەرانى وە مەئین (خاكانمان) سیانن (الله و عیسی و مەریەم) (لەو ووتەیه) واز بهئین چاكره بۆتان بێگومان خوا پەرستراویکی تەنهایه پاک و بێگەردی بو خوا لەوهی رۆلەى هەبیت هەر هی خوایه هەرچی لە ئاسمانه كان و هەرچی لەزهویدایه وە خوا به سه چاودیرییت (و هه موو شتیکی بدریته دهست) ﴿[4 : 171].﴾

وہرودہردگار دہفہرموویت:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۗ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۗ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾﴾
[المائدة: 116]

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۗ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۗ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾﴾
﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۗ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۗ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾﴾
واتہ: ﴿وہ (بیر بکہرہوہ) کاتیک خوا دہفہرموویت: (لہرورژی دواویدا) ئہی عیسیٰ کوری مہریہم ئایا تو ووتووتہ بہ خہلکی کہمن و دایکم بہ دوو پہرستراو دابنین (وبمانپہرستن) لہجیاتی خوا؟ (عیسا) ووتی: پاک و بیگہردی بو تو ئہی خواہیہ نابیت و ناگونجیت بو من شتیک بلیم کہ بہ ہیچ شیویہک مافی من نیہ ئہگہر من ئہو قسہیہم کردبیت ئہوہ بہراستی تو ئاگت لیتیہ چونکہ تو ئہوہی لہ نہفسم دایہ دہیزانی بہلام من نازانم و بی ئاگم لہوہی کہ لہنہفسی تو دایہ بہراستی تہنہا تو زانای تہواوی بہ ہہموو نہینیک﴾ [5: 116]

ئہوہی دہیہوویت رزگاری بیت لہ قیامہتدا ؛ دہبیت بیتہ نیو ئایینی ئیسلامہوہ وشوئینی پیغہمبہر موحمہد بکہوویت -صلی اللہ علیہ وسلم-.

لهو هه قيقه تانه ی که هه موو پیغه مبه ران -علیهم السلام- کوکن له سه ری
 ئه وه یه که له قیامه تدا ته نها مسوئمانان رزگاریان ده بیّت؛ ئه وانه ی باوه رپیان به الله
 هیئاوه -سبحانه و تعالی- و له په رستنیدا هیچ یه کیکیان نه کردووه به هاوبه شی،
 وباوه رپیان به هه موو پیغه مبه ران هیئاوه. ئه وانه ی له سه رده می موسا بوون
 وباوه رپیان پی هیئا وشوئی ریئماییه کانی که وتن؛ ئه وانه ی مسوئمان وئیماندار
 وچاکه کارن، به لام پاش ناردنی عیسا واجب بوو له سه ر شوئیکه وتووای موسا باوه ر
 به عیسا به یئن وشوئی بکه ون، هه رکه سئیک باوه ری به عیسا هیئنا بیّت مسوئمان
 وچاکه کاره، وئه وه ی بیباوه ر بوویّت به په یامی عیسا و وتبیّتی هه ر له سه ر ئاینی
 موسا ده میئمه وه؛ ئه مه ئیماندار نییه، چونکه ره تی کردووه ته وه باوه ر به
 پیغه مبه رئیک به یئیت که په روه ردگار ناردوویه تی، پاشان که خوی گه وره پیغه مبه ر
 موحه مه دی نارد؛ واجبه له سه ر هه موو خه لکی باوه ری پیبه یئن، ئه و په روه ردگاره ی
 موسا و عیسای ناردووه؛ هه ر ئه ویش کوّتا پیغه مبه ری ناردووه که موحه مه ده -
صلی الله علیه وسلم، ئه وه ی کافر و بیباوه ر بیّت به په یامی موحه مه د -صلی الله
 علیه وسلم- و بلّیت له سه ر شوئیکه وتنی موسا و عیسا ده میئمه وه ئه وا ئه م که سه
 ئیماندار نییه.

ته نها به س نییه که بلّیت ریز له مسوئمانان ده گرم، و ته نها به س نییه بو
 رزگاریوونی؛ خیر بکات و یارمه تی هه ژاران بدات، به لکو ده بیّت باوه ر به الله
 وکتیبه کانی و پیغه مبه رانی ورؤژی قیامه ت به یئیت؛ بوئه وه ی خوی گه وره کرده وه
 چاکه کانی لی قبول بکات! هیچ تاوانئیک گه وره تر نییه له شیرک -هاوبه شدانان بو
 الله- یان بیباوه رپوون به الله یان ره تکرده وه ی ئه و وه حیه ی خودا دایبه زاندووه یان
 بیباوه ر بیّت به پیغه مبه رایه تی کوّتا په یامبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-.
 جوله که وگا وره کان ئه وانه ی ده بیستن سه باره ت به ناردنی پیغه مبه ری خودا
 موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- وره تی ده که نه وه ئیمانی پیبه یئن و نایانه ویت بیّنه
 نیو ئاینی ئیسلامه وه؛ ئه مانه شوئی هه تاهه تاییان دؤزه خه وه، هه وره کو خوی
 گه وره ده فه رموئیت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ [البينة: 6]

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ﴿أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ واته: ﴿به راستی نه وانهی بی باوهر بون له خاوهن کتیبه کان و موشریک و هاوه لگه ران ده خرینه ناو ناگری دوزه خه وهو به نه مری تیایدا بو هه میشه ده میننه وه، هه ر نه وانه ن تاوانبارترین و خراپترین خه لکانی سه رزه وی﴾ [6: 98].

کاتیک کۆتا په یامی خودا دابه زی بو هه موو مروفایه تی ؛ واجبه له سه ر هه موو مروفتیک که سه باره ت به ئیسلام وکۆتا په یامبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- ده بیستیت باوه ری پینه نییت، وشوینی شه ریه تی ئیسلام بکه ویت وگوپرایه لی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- بیت له فه رمان ونه هی کردنیدا، بویه هه رکه سینک سه باره ت به ئەم کۆتا په یامه بیستیت ؛ وباوه ری پینه هینییت، ئەوا الله هیچ شتیکی لی قبول ناکات وله قیامه تدا سزای ده دات، وله و به لگانه ش له سه ر ئەم بابه ته ؛ خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: 85]

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واته: ﴿و هه رکه سینک ئاینیکی تر په یره و بکات جگه له ئیسلام هه رگیز لی قبول نا کریت له قیامه تیشدا له خه سارومه ندان ده بیت﴾ [3 : 85].

وخواى گه وره ده فه رمويت:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا ۗ مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا
أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 64]

(قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا
أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ
فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ واته: ﴿(ئەى پيغەمبەر ﷺ) بلى: ئەى
خاوهن نامه كان وهرن بو لای ووتهیه کی راست و (یه کسان) له نیوان ئیمه و
ئیهو دا که جگه له خوا هیچ نه په رستین وه هیچ شتی که نه کهین به هاوبه شی
وه هه ندی کمان هه ندی کمان به په روهر دگار دانه نین ئەمجا گهر پشتمان هه نکر د
ئیهوش بلین: ئیهو شاهید بن که ئیمه فه رمانبه ردار وگوێرایه ل وملکه چی
خوداین﴾ [3: 64].

دهبیت چي بکه م بوئه وهی ببه مسولمان؟

بو هاتنه نیو ئایی ئیسلام واجبه مروّف باوهر بهینیت به ئەم شهش پایه:

باوهرهینان به الله -سبحانه وتعالی- وئهو زاته خولقینه وپوژیده و به پو بهر ومولکداری هه موو شتیکه، ههچ شتی که وه کو ئه و نیبه وهاوسهر ومندالی نیبه، وتنه ئه و شایسته ی په رسته.

باوهرهینان به فریشته کان وئهوان بهنده ی الله ن -سبحانه وتعالی-، و له نور خولقینهراون وله کرده وه کانیا ن: وه چی داده به زین بو پیغه مبه ران.

باوهرهینان به هه موو کتیه ئاسمانیه کان که خوی گه وه دایبه زانندن بو سه ر پیغه مبه رانی ؛ له و کتیه بانه یه ش: ته ورات وئینجیل، وکو تا کتیه ئاسمانی قورئانی پیرۆزه.

باوهرهینان به هه موو پیغه مبه ران وه کو نوح وئیرهیم وموسا وعیسا، وکو تا پیغه مبه ر موحه مه ده -صلی الله علیه وسلم-، ئه وان مروّفن وخوی گه وه وه چی بو ناردن وسه ریانی خست به به خشی نیشانه وموعجیزه کان پیمان ؛ که به لگه ن له سه راستگوییان.

باوهرهینان به پوژی دوا یی ؛ کاتیک خوی گه وه له سه ره تا وه تا کو تایی مروّفه کان زیندوو ده کاته وه، وداده وری له نیوان بهنده کان ده کات، ئیمانداران ده چنه به هه شته وه وکافره کان ده خرینه نیو دۆزه خه وه.

باوهرهینان به قه ده ری الله، وپه روه ردگار سه باره ت به هه موو شتی که ده زانیت له وه ی له پابردوو پرویدا وه وئه وه یه شی له داهاتوودا رووده ات، وخوی گه وه هه موو ئەمانه ی نووسیوو و ویستی له سه ر روودانیا ن هه بو وه، وهه موو شتی که خو لقان دو وه.

ئىسلام رىڭاي بەختە وەرىيە

ئىسلام ئايىنى ھەموو پىغەمبەرلەنە و ئايىنىكى تايبەت نىيە بۇ عەرەب.

ئىسلام رىڭاي راستە قىنەيە بۇ بەختە وەرى لە دونيادا و بۇ نىعمەتى نەبراوہ لە قىيامەتدا.

ئىسلام تاكە ئايىنە كە دەتوانىت پىويستىيە رۇحى و لاشەييە كانى مروؤف جىبەجى بىكات، و تاكە ئايىنە كە دەتوانىت ھەموو كىشە كانى مروؤفايەتى چارەسەر بىكات. خوای گەورە دەفەر مويىت:

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا ۗ وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾﴾ [طه: 123-124]

{ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٤﴾ } (خوا) فەر مووی ھەردووكتان برۆنە خواروہ (لەبەھەشت) بەیەكەوہ، (نەوہكانتان) دەبنە دوژمنی یەكترى جا ئەگەر (بە پىغەمبەرلەندا) پەيامتان بۇ ھات لەلايەن منەوہ ئەوسا ئەوہى شوینی رېنمونی من بىكەويت ئەوہ (لەدونىادا) گومرا نابىت و (لەرۆژى دوايشدا) تووشى ناخوشى و زەحمەت نابىت (123) وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى * وە ھەركەسىك روو وەرگىزىت لەرېيازو يادى من ئەوہ بىگومان ئەو كەسە

گوزهرانیکی سهخت و تهنگی ده بیټ (له گوردا) و له پروژی دواییشدا هه شری
ده کهین به کویری (124) ﴿[124, 123 :20]﴾.

چی سوودیك به دهست دهییم ئە گەر بێمه نیو ئاینی ئیسلامهوه؟

هاتنه نیو ئاینی ئیسلام زۆر سوودی ههیه، له وانهیش:

- بردنهوه وشه رهفمهندی له دنیا دا بهوهی مرۆف ده بێته بهندهی الله له دنیا دا، ئە گەر نا ده بێته بهندهی ههوا و ئاره زوو وشه هیتان وشه هوهت.

- گه وره ترین بردنهوه له قیامه تدا یه ؛ کاتیک له سزای دۆزه خ رزگاری ده بێت و ده چێته به هه شت، و ره زامه ندی الله به دهست ده هی نیت و بو هه تاهه تایی له به هه شتدا ده مینیتته وه.

- ئەوانه ی په روه ردگار ده یان خاته به هه شته وه ؛ له نیو نیعمه تی نه برا وه ده ژین به ی مردن و تووشی هیچ جوړیک له نه خو شی و ئازار و خه فه ت نابن، وه ره گیز پیر نابن و ئه وه ی بیانه ویت پێیان ده به خشریت.

له به هه شتدا خو شی و نیعمه تی وه های تیدا یه که هه ره گیز چا وه کان نه یان بینیو وه، و گو یه کان نه یان بیستو وه، وه ره گیز به خه یایی هیچ مرۆفیکدا نه هاتو وه.

له و به لگانه ش سه باره ت به م بابه ته، خوای گه وره ده فه رمو یت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۗ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ [النحل: 97]

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۗ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته: ﴿هه ره کهس له نیر یان له می کرده وه ی چا کی کرد بێت و بیکات و برواداریش بوو بێت ئە وه سو یتد به خو

به ژيانېكى خوش دهيان ژيه نين و سويند بې پاداشتيان بدهينه وه به چاكثر
له وهى كه ئه وان دهيان كړد [16 : 97].

تووشی چی خهسارۆمهندی وزیانیک دهبمهوه ئه گهر پهیرهوکاری ئایینی ئیسلام نه بم؟

مروّف گهورهترین زانست لهدهست دهداث ؛ ئهویش زانسته به الله،
وباوهپهینان به الله لهدهست دهداث که ئهم باوهپهینانه هیمی ودنیایی به مروّف
دهبهخشیت له گهّل نیعمهتی نهبراهه وههتاههتایی له قیامهتدا.

ومروّف خویندنهوه وتیپرامان وباوهپهینان به ئهم کتیبه لهدهست دهداث که الله
دایبهزاند بو خه لکی.

ههروهها مروّف هاوهلبوون له گهّل پیغه مبهران لهدهست دهداث له بهههشتدا،
وهاوهل دهبیت له گهّل شهیتانهکان وتاوانبارهکان وتاغوتهکان له دۆزهخدا ؛ که
خرابترین شوین وهاوهل لهوئییه.

خوای گهوره دهفهرمویت:

﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن
تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ ۗ يَعْبَادُ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾﴾ [الزمر: 15-16]

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15) ﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ * (به بی باوهران بلی) ئیوهش جگه له خوا
چیتان وویست بی پهستن بلی بیگومان زهره رمه ندان که سانیکن که خویان و
که سوکاریان لهدهستداوه له روژی قیامهتدا بیدار بن، هه ره ئه وهیه
زه ره رۆمه ندی ئاشکراو دیار (15) لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ

ظَلَّلَ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُوا { . لَهُمْ مِنْ قَوَّحِهِمْ ظَلَّلَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظَلَّلَ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُوا * بُوئهوان ههيه لهلاى سهريانهوه چهند تهبهقيك (وهك ههورى رهش) لهئاگر و لهژيريانيانهوه چهند تهبهقيك ههيه ئهو (سزايه) خوا بهندهكاني خوئ پي دهترسينت ئهى بهندهكانم خوتان بپاريزن (له سزاي من) (16) ﴿[39: 15, 16].

بپرياره كه دوا مهخه!

دونيا شوئي مانهوهى ههتا ههتاي نيه...

هه موو جوانيهك تييدا نامينيت وهه موو شهوه تيك ده كوژي تهوه...

رؤژيك ديت كه لپرسينه وهت ليده كريت له سهر هه موو قسه وكرده وه كانت؛
ئه ويش رؤژي قيامه ته، خواى گوره ده فهرمويت:

﴿وَوَضَعَ الْكِتَابَ الْفَتْرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ [الكهف: 49]

{وَوَضَعَ الْكِتَابَ الْفَتْرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا} ﴿وَوَضَعَ الْكِتَابَ الْفَتْرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ واته: ﴿نامهى كرده وه كان دابهش ده كريت (دهدريته دهستي راستى چاكه كاران و دهستي چه پي تاوانباران) ئه مجا تاوانباران

دهبنييت زور دهرسن لهو (هموو تاوان و خراپه‌ی) که ټيډايه و ده‌لپن ټای
 هاوار بو ټيمه ټم نامه و ده‌فته‌ره چپيه؟ هيچ کرده‌ويه کی بچووک و گه‌وره‌ی
 به‌جی نه‌هيشتووه و تواماری کردووه ههر کرده‌ويه‌کیان کردبیت (تيايدا)
 ټاماده‌يه و په‌روه‌ردگارت سته‌م له که‌س ناکات ﴿[18 : 49].

خوای گه‌وره - عز وجل - پيمانی راگه‌ياندووه که ټه و مروقه‌ی مسولمان نابیت ؛
 چاره‌نووسی مانه‌وه‌ی هه‌تاهه‌تايه له دوزه‌خدا.
 خه‌سارومه‌نديه کی که‌م نييه به‌لکو مه‌زنه:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 [آل عمران: 85]

{ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ }
 ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 واته: ﴿و هه‌رکه‌سیک ټاینیکی تر په‌یره و بکات جگه له ټیسلام هه‌رگیز لی
 قبول ناکریت له قیامه‌تیشدا له دوراوه‌کان ده‌بیت﴾ [3 : 85].

ټیسلام ټه و ټاینه‌يه که په‌روه‌ردگار جگه له په‌یره‌وکردنی ټه ټاینه ؛ په‌یره‌وکردنی
 هيچ ټاینیکی تر قبول ناکات له مروقه‌کان.

الله ټيمه‌ی خولقاندووه و بو لای ټه و ده‌گه‌رپينه‌وه، و ټه‌م دونيايه شوینی
 ټاقیکردنه‌وه‌يه بو ټيمه.

دنیا به له‌سه‌ر ټه‌وه‌ی: ټه‌م دونيايه زور کورته وه‌کو خه‌وینینیکی کورت وایه...
 وهیچ یه‌کټک نازانیت که‌ی ده‌مریت!

ټایا وه‌لامت بو په‌روه‌ردگارت چی ده‌بیت ټه‌گه‌ر له روژی قیامه‌تدا لیت پرسیت:
 بوچی شوینی هه‌ق وراستی نه‌که‌وتیت؟ بوچی شوینی کوټا پیغه‌مبه‌ر نه‌که‌وتیت؟

چون وهلامی پهروهردگارت ددهدیتهوه له روژی قیامهتدا ؛ له کاتیکدا ئاگاداری کردیتهوه له سهرهنجامهکانی بیباوهپر بوون به ئیسلام، وپیتی راگه یاند که چاره نووسی کافر-بیباوهپر- تیاچوونی هه تاهه تاییه له دوزه خدا؟

خوای گه وره دهفه رموئیت:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾﴾

[البقرة: 39]

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ واته:
﴿وه ئه وانهی که بیباوه پر بوون و نیشانه و ئایه ته کانی ئیمه یان به درو زانی ئه وانه
هاوهل و هاوده می ئاگرن تیایدا ئه میننه وه به هه تاهه تایی وهه میشه بی﴾ [2]:
[39]. [2: 39].

هیچ پۆزشیك نییه بۆ ئەو كەسەى هەق رەتدە كاتەو وشوینی باوبایرانی دەكەوێت

الله - عز وجل - پیمانی راگەباندوووە كە زۆرێك لە خەلكی رەقی دەكەنەووە بێنە نێو
ئاینی ئیسلامەو لە ترسی ئەو ژینگەیهی تێیدا دەژین.

وزۆرێك لە خەلكی ئیسلام رەت دەكەنەووە چونكە حەز ناكەن بیروباوەریان
بگۆرن كە لە باوبایرانیانەووە بۆیان ماوەتەووە و لەسەری راھاتوون، وزۆرێك لە
مرۆفەكان دەمارگیری بۆ پوچەل رێگر دەبێت لە باوەرھێنانیان بە ئیسلام ؛ كە ئەم
دەمارگیریه زۆرجار لە باوبایرانیانەووە بۆیان ماوەتەووە .

ھەموو ئەمانە ھیچ پۆزشیکیان نییه بۆ باوەر نەھێنان بە ئیسلام، ھەموویان
لەپێش خوای گەورە دەووستن وھیچ بەلگەیان پێ نییه بۆ بەرگری كردن لە خوێان.

ھیچ پۆزشیك نییه بۆ مولحید كە بلیت لەسەر ئیلحاد - بێ دینی - دەمێنمەووە
چونكە لە خێزانیکی مولحید لەدايكبووم! بەلكو دەبێت ئەو ئەقلەى خودا پێ
بەخشیووە بەكاربھێنیت، وتێرامان بكات بۆ مەزنی ئاسمانەكان وزەوى، وپیر
بكاتەووە بەو ئەقلەى خودا پێی بەخشیووە بۆئەوھى تیبگات ئەم گەردوونە
پەروردگارێكى ھەیه، ھەرۆھا ئەوھى بەرد وبت دەپەرستیت ھیچ پۆزشیكى نییه بۆ
شوێنكەوتنى باوبایرانی، بەلكو دەبێت بگەریت سەبارەت بە ھەق وپراستی وپرسیار
لە خوێ بكات: چۆن بێ گیانیك دەپەرستم كە نابیسیت ونامیبینیت وھیچ سوودیكى
بۆم نییه ؟!

وئەو گاورەى باوەرى بە شتانیک ھەیه كە پێچەوانەى فیترەت و سروشت وئەقلی
مرۆفن ؛ لەوانەیش باوەرپیوون بەوھى خودا كورپى ھەیه، ھەرۆھا دەبێت پرسیار
لە خوێ بكات: چۆن پەروردگار مندالەكەى دەكوژیت لەكاتێكدا ھیچ گوناھێكى
نەكردووە بەلكو لەبەر تاوانى خەلكی تر دەيكوژیت! ئەمە ستەمە! چۆن مرۆفەكان
دەتوانن كورپى خودا لەخاچ بدن وبيكوژن! ئایا پەروردگار توانای ئەوھى نییه لە

تاوانی مروّفه کان خوْش بئیت بهیْ ئه وهی پئویست بکات وریگه بدات به وهی
کوره کهی بکوژن؟ ئایا پهروه ردگار توانای بهرگری کردنی نییه له کوره کهی؟

واجبه مروّفی ژیر شوینی هه ق وراستی بکه وئیت، و لاسایی باو باپیرانی نه کاته وه له
پوچه ئدا.

خوای گه و ره ده فه رموئیت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
ءَابَاءَنَا أُولُو كَانٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [المائدة: 104]

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولُو كَانٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ واته: ﴿وه کاتیک
که بووترئیت پئیان وهرن بو لای ئه و قورئانهی که خوا ناردویه تیه خواره وه و
بو لای (پئغه مبهر ﷺ) ده ئین به سمانه ئه و (ئاینه ی) که باوک و باپیرانمان
له سه ری بوون ئایا (چاویان لیده کهن) ئه گه ره له حالیکدا باو باپیرانیشیان هیچ
شتیکیان نه زانیی و گومر ابووبن﴾ [5: 104].

چی بکات ئەو کەسە ی که دەیهوئیت مسوئلمان بئیت به لآم دهترسئیت لهوهی کهسه نزیکه کانی ئازاری بدهن؟

ئەوهی دهیهوئیت مسوئلمان بئیت وله ژینگه ی دهو روپشتی دهترسئیت، دهتوانئیت ئیسلامبوونی بشارئتهوه ههتاوهکو خوای گهوره رینگای خئیری بو ئاسان دهکات، وبوئی گونجاو دهبئیت که ئیسلامهتیه که ی ئاشکرا بکات.

واجبه لهسهرت دهسئبهجئ ئیسلام قبول بکهیت، به لآم واجب نییه مسوئلمان بوونت به دهو روپشتت بلئیت وئاشکرای بکهیت؛ ئە گه ر ئەمه زیانی بوئ هه بئیت.

بزانه ئە گه ر مسوئلمان بیت دهبیت به برای سه دان ملیوئن مسوئلمان، ودهتوانئیت په یوهندی بکهیت به مرگه وتیک یان ناوه ندئیک ئیسلامی له ولآته که دا، وداوای راوئژ و یارمه تیان لی بکهیت و ئەمه به خته وهریان دهکات.

خوای گهوره دهفه رموئیت:

﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۗ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ...﴾

[الطلاق: 2-3]

{ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ } ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ * هه ر که سئیک له خوا بترسئیت -ته قوادار بئیت- خوا دهرووی لی دهکاتهوه وه رزق و پروزی ده دات له لایه که وه که به خه یالئیدا نه هاتوو ه و پیری لی نه کردوه ته وه﴾ [65 : 2 ، 3]

ئەى خوئنهرى به ريز

ئايا خوئقئنه رت - كه ئەو هه موو نيعمه تهى پئداووئت، و خواردنى پئده به خشئت له كاتئكدا كوړپه له بووئت له ناو سكى داىكتدا وئئستا هه وات پئده به خشئت بوئنه وهى هه ئبمژئت-؛ رازىكردنى ئەو گرنگتر نيبه له لات له رازىكردنى خه لكى؟

ئايا بردنه وهى دونياى وقيامه تى شايستهى قوربانيدان نيبه به هه موو چيزه كاتى وبراوه كانى دونيا؟ سوئند به الله، شايسته يه!

مه هئله رابردووئ ريزگر بئت له وهى ريزگا چه وته كه ت راست بكه يته وه، و كاره راست و دروسته كان ئە نجام بدهئت.

ئە مرؤ ببه به ئيماندارئكى راسته قئنه! ومه هئله شه ئتان ريزگر بئت له وهى شوئنى هه ق بكه وئت!

خوئى گه وره ده فه رموئت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَءَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ﴿١٧٥﴾ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧٥﴾﴾ [النساء: 174-175]

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا (174) ﴿١٧٤﴾ }
 أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا * ئەى خه لكئنه به راستى بوئان هات به لكهئى ئاشكرا له پهروه رداگرتانه وه، وه ناردمانه خواره وه بوئان رووناكئبه كئ ئاشكرا (كه قورئانه) (174) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَءَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا (175) { فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَءَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ

وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا * جَانَّةَ وَاوَانِهِ بَاوَهْرِيَانِ بَهْ خَوَا هِيْنَاوَهْ وَ
پِشْتِيَانِ بَهْ وَ بَهْ سَتُووَهْ وَ دَهْ سَتِيَانِ گِرْتِ بَهْ نَائِنَهْ كَهْ يَانَهْ وَ نَهْ وَ بِيْگُومَانِ
دَهْ يَانَخَاتَهْ نَاوْ بَهْ زَهْ پِيْ خُوْ يَهْ وَ وَ بَهْ هَرَهْ وَ چَاكَهْ يِ (خُوْ يَهْ وَ) وَ رِيْ نَمَايِيَانِ دَهْ كَاتِ
بُوْلَايِ خُوْ يِ كَهْ رِيْگَايِ رَاسْتَهْ (175) ﴿4﴾ [175, 174].

ئايا ئامادەيت بۇ مەزنترن بىر ياردان لە ژيانندا؟

ئەگەر ھەموو ئەوھى باسكرا لەلات ماقول ومانادارە، ودانت بە ھەقىقەت نا لە دلئەوھ، دەبیت ھەنگاوى يەكەم بنییت بەرەو مسولمان بوون، ئايا دەتەوئیت يارمەتیت بدەم بۇ باشترین بىر ياردان لە ژيانندا وریئموئیت بکەم بۇ چۆنیەتی مسولمان بوون؟

مەھیلە تاوانە کانت ریگر بن لەوھى بییتە نیو ئایى ئیسلامەوھ، خواى گەورە پیمانى راگەیاندووھ لە قورئاندا كە ئەو لە ھەموو گوناھەکانى مروّف خوشدەبیت ئەگەر مسولمان بیت وتەوبە بکات وبگەریتەوھ بۇ لای پەرورەدگارى، تەنانەت پاش قبولکردنى ئیسلامیش سروشتیە كە تووشى ھەندیک گوناھ ببیت ؛ چونکە ئیمە مروّفین وفریشتە نین كە ھەرگیز سەرپیچی نەكەین، بەلام داواکراوھ كە داواى لیخوشبوون لە اللہ بکەین وبۇ لای ئەو بگەریتەوھ بە تەوبەکردن، ئەگەر خواى گەورە ببینیت كە تۆ راستەوخو و دەستبەجی ھەقت قبول کرد وهاتیتە نیو ئایى ئیسلامەوھ وشایەتومانەت ھینا ؛ ئەوا يارمەتیت دەدا بۇ وازھینان لە تاوانەکان، ئەوھى بەرەو لای اللہ بروات وشوئى ھەق بکەوئیت ؛ خواى گەورە سەرکەوتووئى دەکات بۇ خیرى زیاتر، بۆیە لە ئیستادا ھیچ دوودل مەبە لە ھاتنە نیو ئایى ئیسلامەوھ.

لە بەلگەکان سەبارەت بەم بابەتە، خواى گەورە دەفەرموئیت:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ...﴾ [الأنفال: 38]

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ﴾ واتە: ﴿ئەئى پىغەمبەر ﷺ﴾ بلى: بە ئەوانەى كە بى باوهر بوون ئەگەر كۆتايى بهینن (بەبى پروایىيەكەيان) بەراستى (خوا) دەبوریت لەھەرچى لەوھو پيش کردووایانە ﴿8﴾ : [38].

چی بکہم بوئەوہی بېمہ مسوئمان؟

ہاتنہ نیو ئاینی ئیسلاموہہ کارئیک زور ئاسانہ، وپوئستی بہ ہیچ ریورہسمئیک فہرمی وئامادہبوونی ہیچ یہ کئیک نییہ، تہنہا لہ سہر مروؤفہ کہ ہہردوو شاہئیدیہ کہ بدات -شایہتومان بھئئیت- بہ زانست وباوہریوون بہ ماناکہی، ئہمیش بہووتئی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) واتہ: (شاہئیدی دہدہم ہیچ پہرستراوئیک شایستہی پہرستن نییہ بہ ہق وراستی جگہ لہ اللہ وشاہئیدی دہدہم موحمہد پیغہمبہری خودایہ)، ئہگہر کرا بہ زمانی عہرہی بیئیت باشترہ وئہگہر قورس بوو ئہوا تہنہا بہ زمانہ کہی خوت بیئیت بہسہ وبہم شیوہیہ مسوئمان دہبیت، پاشان دہبیت ئاینہ کہت فیر بیت کہ سہرچاوہی بہختہوہریتہ لہ دونیادا وھوکاری رزگاربوونتہ لہ قیامہتدا.

بو زانیاری زیاتر سہبارہت بہ ئاینی ئیسلام ؛ ئاموزگاری دہکہم بہ سہردانئیکردنی
ئہم مالپہرہ: <https://byenah.com/ku>

بہستہری (وہرگپراوی ماناکانی قورئانی پیروز) بہ زمانی کوردی:
<https://quranenc.com/ku/home>

بو فیربوونی چوئنیہتی پہیرہوکردنی ئاینی ئیسلام، پئشنیار دہکہم سہردانی ئہم
مالپہرہ بکہیت: <https://byenah.com/ku>

ناوهرۆك

- كئ منى خولقاندوو؟ وبؤچى؟ ههموو شتيك به لگه يه له سه ر بوونى
1..... (پهروهردگار)
- كئ خولقينه رى ئاسمانه كان وزه وى وئه وهى تئياندايه له خولقينهراوه مه زنه كان
3..... كه له ژماردن نايه ن؟
- 5..... خواى بهرز وپاك
- 7..... سيفه ته كانى پهروهردگار - سبحانه و تعالى -
- 8..... پهروهردگارى په رستراو ده بيت خاوه نى كاملترين سيفه ته كان بيت
- 10..... ئايا مه عقوله پهروهردگار وازمان لئيه نيئيت به بئ ئه وهى وهى ئاسمانيمان بو
بنيرئيت؟
- 12..... قورئانى پيرؤز
- 12..... بوچى چه نده ها پئغه مبه ر هه يه؟
- 14..... مروؤف نابئته ئيماندار هه تاوه كو باوه ر ده نيئيت به ههموو پئغه مبه ران
- 16..... ئايا ئيسلام چييه؟
- 17..... باوه رى مسوئمانان چييه سه باره ت به عيسا - عليه السلام -؟
- 24..... ده بيت چى بكه م بوئنه وهى بيمه مسوئمان؟
- 25..... ئيسلام رئنگاى به خته وه ريه
- 27..... چى سوودئك به ده ست ده هئيم ته گه ر بئمه نئو ئاينى ئيسلامه وه؟
- 29..... تووشى چى خه سارؤمه ندى وزيانئيك ده بمه وه ته گه ر په رپه وكارى ئاينى ئيسلام
نه بم؟
- 30..... بريا ره كه دوا مه خه!

- 33..... دەكەوئیت..... ھیچ پۆزشینك نییە بۆ ئەو كەسەى ھەق رەتدەكاتهوہ وشوئینی باوباپیرانی
- 35..... كەسە نزیكەكانی ئازاری بدەن؟..... چى بكات ئەو كەسەى كە دەیەوئیت مسوئلمان بئیت بەلام دەترسئیت لەوہى
- 36..... ئەى خوئینەرى بەرئیز.....
- 38..... ئایا ئامادەیت بۆ مەزنترن برباردان لە ژیانندا؟.....
- 39..... چى بكەم بۆئەوہى ببمە مسوئلمان؟.....
- 40..... ناوەرۆك.....